

Warszawa, dn. 15.03.2023 r.

Główny Sąd Łowiecki

ul. Nowy Świat 35

00-029 Warszawa

Rep. GSŁ 8/23

O R Z E C Z E N I E

Główny Sąd Łowiecki w zwykłym składzie:

Przewodniczący: **SGSŁ Jarosław Dąbrowski**
Członkowie: **SGSŁ Grzegorz Borkowski /ref./**
   SGSŁ Michał Pieńkowski
Protokolant: **Sylwia Jackowska**

w obecności Z-cy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego PZŁ

Kol. Bolesława Zielińskiego

rozpoznał sprawę **obwinionego K[...] Ł[...]**, członka Koła Łowieckiego [...], na skutek odwołania obwinionego od orzeczenia Okręgowego Sądu Łowieckiego w [...] z dnia 16.12.2022 r. sygn. akt OSŁ [...]/2022 mocą którego **uznano obwinionego winnym, tego że:** pełniąc funkcję przewodniczącego Walnego Zgromadzenia Członków Koła Łowieckiego [...] w dniu 28 maja 2022 r. w [...] zarządził przeprowadzenie głosowania jawnego w sprawie uchwał WZC :

- nr 9/2022 dotyczącej odwołania ponad 1/3 członków koła od uchwały zarządu nr [...]/2021/2022 z dnia 18.01.2022 roku w sprawie przyjęcia na członka kol. M[...] G[...],
- nr 10/2022 dotyczącej odwołania ponad 1/3 członków koła od uchwały zarządu nr [...]/2021/2022 z dnia 18.01.2022 roku w sprawie przyjęcia na członka kol. W[...] G[...].

Co skutkowało prawomocnym stwierdzeniem nieważności przedmiotowych uchwał WZC przez Zarząd Okręgowy PZŁ w [...] - zgodnie z uchwałą z dnia 29 lipca 2022 r.

tj. o popełnienie przewinienia łowieckiego z art. 35b ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo Łowieckie w zw. z § 112 ust. 2 Statutu Polskiego Związku Łowieckiego

i za to wymierzono mu karę zasadniczą nagany oraz zobowiązano obwinionego do zwrotu kosztów postępowania w kwocie 69,74 zł.

na podstawie § 58 ust. 1 i ust. 2 pkt. 1 Regulaminu sądów łowieckich i rzeczników dyscyplinarnych w PZŁ oraz § 59 ust. 1 w związku z § 2 pkt. 1 Regulaminu sądów łowieckich i rzeczników dyscyplinarnych w PZŁ

o r z e k ł:

1. uchyla zaskarżone orzeczenie i umarza postępowanie
2. kosztami postępowanie za obie instancje obciąża Polski Związek Łowiecki

/-/ Jarosław Dąbrowski
/-/ Grzegorz Borkowski
/-/ Michał Pieńkowski

Uzasadnienie

I Przebieg postępowania:

1. Okręgowy Rzecznik Dyscyplinarny (dalej ORD) w [...] we wniosku oskarżycielskim zarzucił obwinionemu K[...] Ł[...], że pełniąc funkcję przewodniczącego Walnego Zgromadzenia Członków Koła Łowieckiego [...] (dalej WZC) w dniu 28 maja 2022 r. zarządził przeprowadzenie głosowania jawnego w sprawie odwołań od uchwał zarządu o przyjęciu do koła dwojga kandydatów – co skutkowało prawomocnym stwierdzeniem nieważności uchwał WZC w ramach nadzoru przez Zarząd Okręgowy PZŁ w [...].

Powyższe uchybienie ORD uznał za przewinienie łowieckie określone w art. 35b ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo Łowieckie w zw. z § 112 ust. 2 Statutu Polskiego Związku Łowieckiego domagając się – na rozprawie w Okręgowym Sądzie Łowieckim w [...] (dalej OSŁ) – wymierzenia obwinionemu kary zawieszenia w prawach członka PZŁ na okres jednego roku oraz kary dodatkowej – zakazu pełnienia funkcji w Kole na okres 3 lat.

2. Obwiniony wniósł o uniewinnienie. Wcześniej - w złożonych rzecznikowi dyscyplinarnemu pisemnych wyjaśnieniach domagał się umorzenia dochodzenia dyscyplinarnego wobec braku cech przewinienia łowieckiego. (k 8 akt)

3. Zaskarżonym orzeczeniem OSŁ uznał obwinionego za winnego zarzucanego mu przewinienia, za które wymierzył mu na podstawie § 35 c pkt. 2 i 3 (błąd w formularzu – w. być art. 35) karę zasadniczą nagany.

W uzasadnieniu orzeczenia OSŁ opisał przebieg obrad przed WZC oraz postępowania „nadzorczego” Następnie dokonał interpretacji §112 ust. 2 Statutu PZŁ stwierdzając, że przewiduje on w sprawie przyjęcia członków do Koła „tylko i wyłącznie” głosowanie tajne. Przy wymiarze „stosownej do przewinienia” kary OSŁ miał na uwadze nienaganną (jako członka koła) opinię obwinionego a poza tym przewinienia dopuścił się „nie z premedytacją lecz na skutek błędnej interpretacji przepisu”.

4. Od powyższego orzeczenia obwiniony wniósł odwołanie podnosząc m.in., że mechanizm kontroli podjętej w ramach nadzoru przez Zarząd Okręgowy PZŁ nie może być wykorzystywany jako samoistna przesłanka do automatycznego pociągnięcia do odpowiedzialności za wadliwą treść (chyba chodzi o tryb podjęcia?) uchwały.

Przed przystąpieniem do głosowania obwiniony przedstawił jedynie swój pogląd co do trybu głosowania , który mimo innego zdania jednego z członków koła, został przez zgromadzenie przyjęty.

Obwiniony zwrócił uwagę, że OSŁ sam wskazał „na okoliczności wyłączające winę wskutek błędnej interpretacji przepisów prawa przez obwinionego jednocześnie nie uwzględniając ich w orzeczeniu”.

Te – i inne podniesione w odwołaniu uchybienia uzasadniają, w ocenie obwinionego, wniosek o zmianę orzeczenia i uniewinnienie go od zarzucanego mu czynu ewentualnie uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy sądowi I instancji – do ponownego rozpoznania.

5. Główny Rzecznik Dyscyplinarny wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i umorzenie postępowania dyscyplinarnego.

Główny Sąd Łowiecki zważył, co następuje:

Odwołanie jest oczywiście uzasadnione.

1.Uzasadnienie zaskarżonego orzeczenia oraz przebieg dochodzenia dyscyplinarnego powodują konieczność przypomnienia podstawowych zasad, którymi powinny kierować się organy PZŁ.

Demokratyczny ustrój Zrzeszenia oparty jest na trójpodziale władz, co znalazło swój wyraz w art. 32a Prawa łowieckiego oraz w odpowiednich przepisach Działu III Statutu. Zakres odpowiedzialności dyscyplinarnej, określony w art. 35 b dotyczy sytuacji, w której członek PZŁ (osoba fizyczna) naruszy wynikające z wymienionych tam aktów prawnych zakazy, nakazy czy też obowiązki odpowiedniego zachowania się. Natomiast wykonywanie funkcji z wyboru w kole łowieckim i jego organach, jak też w innych organach Zrzeszenia, podlega ocenie wyłącznie w ramach nadzoru sprawowanego przez właściwy rzeczowo i miejscowo organ.

2. Dokonana przez OSŁ ocena „całego materiału dowodowego” stanowi bezkrytyczne powielenie stanowiska rzecznika dyscyplinarnego bez jakiegokolwiek refleksji co do jego zasadności.

Niezależnie od tego, że ORD bez należytego umocowania zajął się uchwałodawczą działalnością Walnego Zgromadzenia należało co najmniej rozważyć:

- 1) jaki przepis nadaje przewodniczącemu WZC upoważnienie do wydawania wiążących zarządzeń co do trybu głosowania w sprawie podejmowanych uchwał?
- 2) Do kogo adresowany jest §112 Statutu – do WZC czy do osoby, która przewodniczy obradom? – a w związku z tym - kto naruszył zasadę tajności głosowania – organ koła czy przewodniczący obradom tego organu?

Jak trafnie podnosił obwiniony w swoich wyjaśnieniach przedstawił on Zgromadzeniu swoją interpretację §112 Statutu, którą zebrani, mimo zastrzeżenia jednej osoby, przyjęli.

Przypisanie odpowiedzialności za błąd, (wytknięty następnie przez Zarząd Okręgowy w uchwale nadzorczej) jedynie przewodniczącemu obrad zakłada, że reszta członków Zgromadzenia to osoby ubezwłasnowolnione, które przyjmują polecenia przewodniczącego „do wiadomości i wykonania”.

Zamiast rozważyć te podstawowe kwestie OSŁ zajął się rozstrzygniętą już przez organ nadzoru sprawą – jaki należało zastosować tryb głosowania w sprawie rozpatrywanych odwołań.

Wyrażony w końcowej części uzasadnienia pogląd, że można dopuścić się przewinienia łowieckiego na skutek błędnej interpretacji §112 Statutu skutecznie powstrzyma członków KŁ [...] od pełnienia jakichkolwiek funkcji „kierowniczych”.

Reasumując – nie było w sprawie podstaw do wszczęcia postępowania a skoro już je wszczęto – sąd Instancji powinien je umorzyć.

Skład orzekający GSŁ wyraża ubolewanie z powodu dolegliwości, jakie spotkały obwinionego w związku z bezpodstawnie wszczętym wobec niego postępowaniem dyscyplinarnym.

Już tylko ubocznie GSŁ zwraca uwagę, że w dochodzeniu dyscyplinarnym rzecznik wydaje postanowienia enumeratywnie wymienione w § 30 ust. 2 regulaminu sądów łowieckich i rzeczników dyscyplinarnych w PZŁ. Informacja o treści przedstawionego zarzutu, zamieszczona w § 27 ust. 2 regulaminu, nie uzasadnia, jak to uczynił ORD w sprawie niniejszej, wydania postanowienia na podstawie art. 313 kpk.

Przepis ten w postępowaniu dyscyplinarnym nie ma „odpowiedniego” zastosowania.

/-/ Jarosław Dąbrowski
/-/ Grzegorz Borkowski
/-/ Michał Pieńkowski